

Сучасні тенденції психологічної діяльності студентів в умовах дистанційного навчання

В сучасному світі інформаційні технології розвиваються надзвичайно стрімко. Проблема впровадження дистанційного навчання у процес підготовки професійного забезпечення майбутніх фахівців активно вивчається й розглядається нами як опосередкована взаємодія учасників, віддалених один від одного, у спеціалізованому середовищі за умовами психолого-педагогічних та інформаційно-комунікаційних технологій. Водночас залишається недостатньо розробленим науково-методичне забезпечення організації дистанційного професійного навчання.

Дистанційне навчання (ДН) широко використовується у багатьох країнах світу, а їхні моделі ДН мають суттєві особливості та формуються з урахуванням економічних, політичних і соціокультурних закономірностей тієї чи іншої країни й соціально-економічних можливостей кожного конкретного навчального закладу.

Биков В. Ю., Гуревич Р. С., Кадемія. М. Ю., стверджують, що протягом останніх десятирічч ДН стало одним із найважливіших елементів системи професійної освіти багатьох країн, а за останнє десятиріччя елементом освіти нашої країни. З одного боку, це зумовлено бурхливим розвитком інформаційно-комунікаційних технологій (ІКТ), а з іншого, політикою урядів цих країн у галузі освіти, їхнім прагненням зробити максимально доступною для всіх верств населення освіти будь-якого рівня.

У нашій країні відбуваються суттєві зміни у національній політиці освіти. Українська школа ХХІ століття – це результат величезних змін, що відбулися у системі вітчизняної освіти за останні роки. У цьому сенсі утворення не просто частини соціального життя суспільства, а її авангард: навряд чи якась інша її підсистема у тій самій мірі може підтвердити факт свого поступального розвитку таким достатком нововведень і експериментів.

Метою написання тез є аналіз та обґрунтування використання

дистанційного навчання в аспекті психологічної діяльності студентів. Під час проведення психопедагогічного експерименту згідно теми дослідження, нами було поставлено за мету визначити ефективність використання технологій дистанційного навчання у професійному навчанні студентів ЗВО.

У процесі проведення занять викладач поряд з усним поясненням повсякчас звертався до створеного дистанційного курсу, що значно полегшувало процес пояснення нового навчального матеріалу та залучав до активної роботи студентів. По закінченню заняття вони мали змогу виконати веб-квест з даної теми. Студенти також зацікавились поданим навчальним матеріалом, оскільки він подавався новими для них засобами, що і забезпечило кращу концентрацію їх уваги та мотивацію, а отже, більш ефективно його засвоєння. Отож, головним завданням дистанційного навчання є розвиток творчих та інтелектуальних здібностей людини за допомогою відкритого та вільного використання всіх освітніх ресурсів і програм, у тому числі, доступних в он-лайн мережі.

Дистанційна освіта дозволяє реалізувати такі принципи: доступність навчання (подолання фізичних обмежень людини, розширення аудиторії студентів); індивідуальна спрямованість навчання, створення комфортних умов для студентів і викладачів, урахування індивідуальних психологічних особливостей (сприйняття, пам'яті, мислення), індивідуальний темп навчання; розвиток інформаційної культури, навичок роботи із сучасними засобами інформатизації і телекомунікації; соціалізація навчання, урахування особистісно-комунікативних особливостей студентів.

Таким чином, *психологічна діяльність студентів* орієнтована на перебудову цільових установок і ціннісних орієнтацій; формування та розвитку «Я»-образу; створення умов для становлення особистості, реалізації її права на індивідуальний творчий виклад, на особистісну ініціативу, на свободу саморозвитку; побудову нового типу стосунків і спілкування педагогічної взаємодії між викладачем і студентом, які не характеризуються примусовістю, підкореністю, а спрямовані на становлення співтворчості; формування у студентів усвідомленого ставлення до способів організації навчальної діяльності тощо.

Отож, у сучасній системі професійної освіти мають місце інновації як практичного, так і теоретичного рівнів; вони є показником її активного розвитку та адаптації до нових соціально-економічних умов, намаганням відповідати потребам і запитам суспільства, тобто й надалі ефективно реалізовувати функції і потреби в освіті.